

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti, pirma, šį ieškinį priimtinu ir, antra, kad 2011 m. rugsėjo 21 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) antrosios kolegijos sprendimas byloje R 1612/2010-2, kuriuo panaikinamas 2010 m. liepos 20 d. VRDT Protestų skyriaus sprendimas, priimtas protestų procedūroje Nr. B 1344995, ir kuriuo buvo atsisakyta patenkinti tarptautinę prekių ženklo registracijos paraišką Nr. 938.133 daliai 29 ir 30 klasių prekių, prieštarauja 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentui (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (dabar — Reglamentas Nr. 297/2009);
- įpareigoti atsakovę, ir, atitinkamai, į bylą atsakovės pusėje įstojusią šalį, padengti bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurios susijusios su protesto ir apeliacine procedūromis.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: ieškovė.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: vaizdinis prekių ženklas, turintis žodinį elementą „Maestro de Oliva“ 29 ir 30 klasių prekėms.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savininkė: Carapelli Firenze SPA.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: nacionalinis žodinis prekių ženklas MAESTRO 29 ir 30 klasių prekėms.

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: patenkinti apeliaciją ir atmesti registracijos paraišką dėl dalies registracijos paraiškoje nurodytų prekių

Ieškinio pagrindai: Reglamento (EB) Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies b punkto ir su juo susijusių straipsnių, pažeidimas, nes dėl to, kad atsakovė naudoja prekių ženklą, dėl kurio paduotas protestas, sąmoningai pakeičiama pirminė minėto prekių ženklo koncepcija ir iš esmės pakeičiami prekių ženklo „MAESTRO“ skiriamieji požymiai; Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas, nes nebuvo pavojaus supainioti konfliktuojančius prekių ženklus.

2012 m. sausio 9 d. pareikštas ieškinytis byloje *Andechser Molkerei Scheitz prieš Komisiją*

(Byla T-13/12)

(2012/C 89/43)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Andechser Molkerei Scheitz GmbH* (Andechsas, Vokietija), atstovaujama advokato H. Schmidt

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2011 m. lapkričio 11 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 1131/2011, kuriuo dėl steviolio glikozidų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas, ta dalimi, kuria iš *Stevia rebaudiana Bertoni* augalo lapų ekstrahuotus steviolio glikozidus leidžiama naudoti tik kaip maisto priedus, o ne kaip žemės ūkio kilmės augalines maisto produktų sudedamąsias dalis arba kaip kvapiąsias medžiagas;
- patvirtinti, kad Europos Sąjunga privalo atlyginti ieškovei žalą, kurią ji patyrė dėl to, kad Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1131/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas, iš *Stevia rebaudiana Bertoni* augalo lapų ekstrahuotus steviolio glikozidus leidžiama naudoti tik kaip maisto priedus, o ne kaip žemės ūkio kilmės augalines maisto produktų sudedamąsias dalis arba kaip kvapiąsias medžiagas, nes kitos įmonės steviolio glikozidus naudoja gamindamos tradicinius pieno produktus ir todėl konkurencijos požiūriu yra pranašesnės už ieškovę, kai ieškovei, kaip ekologinių pieno produktų gamintojai, pagal Reglamentus (EB) Nr. 834/2007 ir Nr. 889/2008 draudžiama naudoti steviolio glikozidus kaip maisto priedus, net jeigu jie išgaunami iš ekologiškai užauginto *Stevia rebaudiana Bertoni* augalo lapų tokiu būdu, kuris pagal Sąjungos teisę leidžiamas ekologiniams produktams.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė skundžia Komisijos reglamentą (ES) Nr. 1131/2011⁽¹⁾, kuriuo dėl steviolio glikozidų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas, tiek, kiek juo iš *Stevia rebaudiana Bertoni* augalo lapų ekstrahuotus steviolio glikozidus leidžiama naudoti tik kaip maisto priedus, o ne kaip žemės ūkio kilmės augalines maisto produktų sudedamąsias dalis arba kaip kvapiąsias medžiagas.

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su taisyklės „*non ultra vires*“ pažeidimu

— Pirmiausiai ieškovė nurodo, kad iš *Stevia rebaudiana Bertoni* augalo lapų ekstrahuotus steviolio glikozidus Komisija neteisėtai laiko maisto priedais ir todėl, viršydama jai suteiktus įgaliojimus, neteisėtai priėmė šiame ieškinyje skundžiamą reglamentą. Steviolio glikozidai dėl savo skonio pasirenkami diferencijuoti. Todėl dėl technologinių priežasčių jie negali būti naudojami kaip maisto priedai pagal Reglamento (EB) Nr. 1333/2008⁽²⁾ 3 straipsnio 2 dalį, nes jie naudojami tik aromatu ir (arba) skoniui suteikti, kaip tai numatyta reglamento penktoje konstatuojamojoje dalyje. Taigi steviolio glikozidai turi būti priskirti augalinėms maisto produktų sudedamosioms dalims arba kvapiosioms medžiagoms. Todėl Komisija veikė *ultra vires*.

2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su vienodo požiūrio principo pažeidimu

— Antra, ieškovė nurodo, kad buvo pažeista jos teisė į vienodą požiūrį, kaip tai suprantama pagal savivalės draudimą, nes jai, kaip ekologinių pieno produktų gamintojai, draudžiama gaminti ir pardavinėti ekologinį jogurtą, kuriame yra steviolio glikozidų, kai jos konkurentams, siūlanties tradiciškai pagamintus jogurtus, gali būti leidžiama naudoti steviolio glikozidus. Naudoti ekologinius steviolio glikozidus kaip maisto priedus draudžiama Reglamento (EB) Nr. 834/2007⁽³⁾ 19 straipsnio 2 dalies b punktu, pagal kurį gamyboje gali būti naudojami tik ekologiniams produktams leidžiami maisto priedai. Toks leidimas neišplaukia nei iš Reglamento (EB) Nr. 889/2008⁽⁴⁾ 27 straipsnio 1 dalies a punkto nei dėl įtraukimo į šio reglamento VIII priedo A skirsnyje pateiktą leistinių vartoti produktų sąrašą. Todėl Komisija, neteisėtai leisdama steviolio glikozidus tik kaip maisto produktų sudedamąsias dalis naudoti tradicinių produktų gamintojams, ėmėsi konkurenciją pažeidžiančių rinkos reguliavimo priemonių.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su teisės į nuosavybės apsaugą ir ūkinės veiklos laisvės pažeidimu

— Trečiuoju pagrindu ieškovė nurodo jos teisės į nuosavybės apsaugą ir ūkinės veiklos laisvės pažeidimą.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su nepakankamu motyvavimu

— Reglamentas Nr. 1131/2011 yra nepakankamai motyvuotas, nes konstatuojamosiose dalyse nepaaiškinama, kodėl steviolio glikozidai, naudojami tik skoniui suteikti, pasaldinti ir aitrumui suteikti, laikomi maisto priedais.

⁽¹⁾ 2011 m. lapkričio 11 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1131/2011, kuriuo dėl steviolio glikozidų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1333/2008 II priedas (OL L 295, p. 205).

⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, p. 16).

⁽³⁾ 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (OL L 189, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. rugsėjo 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 889/2008 kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklavimo ir kontrolės (OL L 250, p. 1).

2012 m. sausio 16 d. pareikštas ieškinytis byloje Hagenmeyer ir Hahn prieš Komisiją

(Byla T-17/12)

(2012/C 89/44)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovai: Moritz Hagenmeyer (Hamburgas, Vokietija) ir Andreas Hahn (Hanoveris, Vokietija), atstovaujami advokato T. Teufer

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti 2011 m. lapkričio 16 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 1170/2011, kuriuo neleidžiama vartoti tam tikrų teiginių apie maisto produktų sveikumą — rizikos susirgti mažinimą (OL L 299, p. 1), tiek, kiek jis susijęs su ieškovo pasiūlytu teiginiu: „Reguliarus didelių vandens kiekių vartojimas gali sumažinti dehidratacijos, dėl kurios gali sumažėti aktyvumas, riziką“;

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą⁽¹⁾ teiginiai apie maisto produktų sveikumą draudžiami, jeigu jie nėra leisti vartoti Komisijos pagal šį reglamentą ir nėra įtraukti į leidžiamų vartoti teiginių sąrašą.

Šis ieškinytis pareikštas dėl 2011 m. lapkričio 16 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1170/2011, kuriuo neleidžiama vartoti tam tikrų teiginių apie maisto produktų sveikumą — rizikos susirgti mažinimą⁽²⁾, tiek, kiek juo buvo atsakyta įtraukti į leidžiamų vartoti teiginių sąrašą teiginį, susijusį su rizikos susirgti mažinimu ir dėl kurio buvo pateikta paraiška leidimui gauti: „Reguliarus didelių vandens kiekių vartojimas gali sumažinti dehidratacijos, dėl kurios gali sumažėti aktyvumas, riziką“.

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi devyniais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su būtinybės nurodyti „rizikos faktorių“ nebuvimu